

شهاب‌الدین حسین پور
کارگردان:

شد به خلق اثری تازه و متفاوت که نتیجه‌اش برای خود ما هم جذاب و الهام‌بخش بود.

چطور شد که تصمیم گرفتید اثر را در قالب کمدی موزیکال اجرا کنید؟

حدود بیست و دو سال است که من در فضای تئاتر فعالیت می‌کنم و در این سال‌ها در زمینه‌های مختلفی از جمله اقتصاد تئاتر، روان‌شناسی و جامعه‌شناسی مخاطب پژوهش‌هایی انجام داده‌ام. حاصل این تحقیقات نشان داده است، ژانری که بتواند هم مردم را سرگرم کند و بخنداند و هم زمینه‌ای برای تفکر و آگاهی آنان فراهم آورد، مطلوب‌ترین قالب برای ارتباط با مخاطب امروز است. مردمی که در شرایط کنونی جامعه افسرده، مأیوس و درگیر فشارهای گوناگون‌اند، دیگر حوصله تماشای صرف تراژدی‌های سنگین را ندارند. به همین دلیل، ژانر گروتسک را به عنوان قالب اصلی کار انتخاب کردم؛ ژانری که می‌تواند ضمن ایجاد لحظات شاد و مفرح برای تماشاگر، لایه‌های عمیق‌تری از اندیشه و آگاهی را نیز منتقل کند. البته در شرایط فعلی، این آگاهی معمولاً همراه با تلخی است، چرا که هنرمند دغدغه‌مند نمی‌تواند از واقعیت‌های تلخ جامعه و وضعیت مردم جامعه‌اش چشم‌پوشی کند. بنابراین طبیعی است که درون مایه بیشتر آثار من در ده سال گذشته، به نوعی تلخ بوده باشد. از سوی دیگر، ژانر گروتسک المان‌ها و ویژگی‌هایی دارد که می‌تواند نمایش را به اثری منحصر به فرد تبدیل می‌کند و به کارگردان امکان می‌دهد جهانی خلق کند که تا حدی شبیه به کاریکاتور است؛ جهانی که در آن تخیل آزاد است و هر عنصر می‌تواند بیانگر مفهومی عمیق باشد. تنها اصل مهم در این میان، همان‌طور که استاد سمندریان نیز همواره تأکید می‌کردند، باورپذیری است. کارگردان فارغ از ژانری که انتخاب کرده باید قراردادهاش با تماشاگر را به شکلی طراحی کند که جهان اثر برای مخاطب قابل باور باشد. در این نمایش نیز خود نمایشنامه‌جاذبه‌های ویژه‌ای داشت، اما از ابتدا ایده‌ام این بود که آن را با نگاهی مدرن اجرا کنم و ترکیبی از تئاتر ایرانی و تئاتر شرق در آن ایجاد

در همه آثار رسالتی را دنبال می‌کنم

روند تولید اثر چگونه آغاز شد و آیا در اجرای آن تغییراتی نسبت به متن اصلی صورت گرفته است یا خیر؟

امیر علی نبویان این اثر را چند سال پیش نوشته و ما در فرآیند تولید، جلسات متعددی با ایشان داشتیم و گفت‌وگوهای بسیار مؤثری میان ما صورت گرفت. من اساساً در مدل کاری‌ام تمایل دارم برای هر نمایش، حتی آثار ناتورالیستی، جهانی منحصر به فرد با فضایی تا حدی انتزاعی خلق کنم. در همین راستا، آقای نبویان نیز در جلسات تمرین حضور داشتند و مشورت‌های ارزشمندی ارائه دادند. ایشان با لطف فراوان اجازه دادند که طراحی‌های من در اجرای نمایش پیاده شود. همچنین در آماتورژی اثر را آقای جعفر غلامپور بر عهده داشت که این امر نیز با هماهنگی و گفت‌وگو با آقای نبویان انجام شد. در نهایت، اجرای فعلی ما نسبت به نمایشنامه اصلی تفاوت‌هایی دارد، اما تمامی این تغییرات با مشورت و رضایت نویسنده صورت گرفته است.

در فرم اجرایی و کارگردانی چگونه پیش رفتید؟

از آن جاییکه که تصمیم داشتم این اثر را با رویکردی مدرن اجرا کنم، نگاه گروتسکی که نسبت به اثر داشتم موجب شد شکل اجرا، حتی در زمینه موسیقی، طراحی لباس و نورپردازی، حالتی انتزاعی‌تر پیدا و نسبت به فضایی که خود نویسنده در توضیح صحنه‌ها پیشنهاد داده بود، متفاوت جلوه کند. در خصوص صحنه‌ها سعی کردم با همکاری طراح حرکت، آقای حمید رحیمی، بخشی از فرم و ساختار نمایش‌های آسیای شرقی را وارد اثر کرده و آن را با نمایش ایرانی تلفیق کنم و همین ترکیب‌بندی منجر

گفت‌وگوی
صبا با عوامل
نمایش
«ریش فیدل،
غیب مرگل»

اجرای مدرن از داستانی سنتی

مریم عظیمی
گفت‌وگو

با اتمام بیست و دومین دوره جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آئینی سنتی، اجرای عمومی نمایش «ریش فیدل، غیب مرگل» در تالار حافظ از امروز یکشنبه از سر گرفته خواهد شد. شهاب‌الدین حسین پور کارگردانی این نمایش را که بر اساس نمایشنامه‌ای از امیر علی نبویان است، بر عهده دارد و محمد معتضدی، مهبد قناعت پیشه، ندا مقصودی و... تیم بازیگران این نمایش را تشکیل می‌دهند. در ادامه گپ و گفت خبرنگار صبا با عوامل این نمایش را می‌خوانید.

